

[Udenrigsministeren.]

hr. Kjeld Olesen gjorde om de tosidede kontakter. Jeg tror, det er helt væsentligt; det er ikke bestemt af lysten til at komme ud at rejse eller at tage imod gæster eller noget sådant for mig eller for kolleger; det er helt givet, at det er vigtigt. Det er lige så vigtigt som vores arbejde i EF og NATO, og det satte jeg ingen spørgsmålstegn ved af nogen art, hvad hr. Kjeld Olesen også bemærkede, og hvad andre har bemærket. Det er lige så vigtigt, at vi opdager og praktiserer, at der er en verden uden for EF og uden for NATO. Jeg kan roligt sige, at andre nordiske lande, andre NATO-lande, andre EF-lande har opdaget det og handler efter det, og vi gør ikke EF eller NATO — i øvrigt heller ikke os selv — nogen tjeneste ved ikke at varetage disse bilaterale kontakter uden for EF og uden for NATO-området på en positiv og konstruktiv måde.

Hr. Kjeld Olesen rejste som flere andre spørgsmål om Chile, og jeg vil gerne i den sammenhæng sige, hvis jeg med det samme må svare hr. Gert Petersen, som også var inde på spørgsmålet om Chile i forbindelse med mødet i Pariserklubben om gældsproblemerne, at regeringen har taget den beslutning, vi har drøftet det med andre nordiske lande, vi har drøftet det med regeringer i EF-kredsen, som naturligt var i Dublin, og jeg har for en uges tid siden meddelt det offentligt, at regeringen har besluttet ligesom regeringerne i Storbritannien, Holland og Italien at undlade at deltage i Pariserklubbens forestående møde om dette spørgsmål. Og så behøver jeg vist egentlig ikke at sige mere om det.

Jeg vil dog gerne sige til hr. Gert Petersen, som jeg senere skal vende tilbage til, at det måske ikke var så venligt af mig, at jeg før sagde, at det havde vi jo meddelt offentligt. Hr. Gert Petersen stillede et spørgsmål, der skulle have været til besvarelse i onsdags, men var så venlig at udsætte det til i morgen, fordi vi var væk, og det er altså grunden til, at jeg fik det sagt offentligt, før jeg fik det sagt herfra. Beslutningen var taget, men ellers ville den være blevet meddelt som svar på hr. Gert Petersens spørgsmål her i onsdags.

Så var hr. Kjeld Olesen inde på spørgsmålet om Israel og UNESCO og stillede to

spørgsmål, som også hr. Ninn-Hansen, hr. Stinus og andre var inde på tilsvarende spørgsmål om.

Jeg vil gerne sige, så det ikke kan misforstås: det er ganske givet, at regeringen vil arbejde aktivt for at få Israel tilbage til normale arbejdsforhold i UNESCO. Jeg tror også, det er rigtigt at sige, så det ikke kan misforstås, at hvis der fra en eller anden side skulle dukke tanker op om at arbejde for udelukkelse af Israel af FN, vil vi for det første tage samme stilling, som vi altid tager af principielle grunde, som vi tog, da det gjaldt Sydafrika, og som vi ville tage i ethvert andet tilfælde: at FN bør omfatte alle lande. Men man bør måske også sige advarende til lande, der kunne have sådanne overvejelser, at de må overveje meget nøje, hvilke konsekvenser det kan få for FN fra mange sider. Jeg vil nødig udtrykke mig mere præcist i dag, men jeg kan se på hr. Kjeld Olesen, at han i hvert fald har forstået, hvad jeg mener, og jeg vil tro, at andre, det er rettet til, også vil have forstået det.

Hr. Guldbergs indlæg vil jeg gerne knytte nogle enkelte bemærkninger til, først og fremmest selvfølgelig den bemærkning, at jeg er taknemlig for, at hr. Guldberg kunne sige til denne regering det samme, som vi ifjor kunne sige til den daværende udenrigsminister og den daværende regering: at der er enighed om hovedlinjerne i dansk udenrigspolitik. Der er punkter, hvor vi er klart uenige, og det er der jo ingen grund til at lægge skjul på, men det afgørende er det, som hr. Guldberg fremhævede herfra, og som jeg mener vi kan tillade os at sige i al beskedenhed at vi også fremhævede i fjor ved den tilsvarende debat: at der er enighed om hovedlinjerne. Og det er jo, ikke mindst i et folketing der er så oppsplittet som det nuværende, en meget værdifuld ting ikke alene indadtil, men jeg havde nær sagt ikke mindst udadtil, at man kan regne med en sådan enighed; derfor er jeg glad for, at det er kommet så klart til udtryk.

Hr. Guldberg var bl. a. inde på nogle betragtninger om, hvad skal vi sige, følgerne af økonomiske vanskeligheder ikke specielt i Danmark, men i den vestlige verden, for, hvad vi formåede ude i verden, og jeg er da ikke så forfærdelig uenig i selve kernen i det, hr. Guldberg sagde. Men hvis